

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC

Prejeto:	24-06-2015	Sig. znak:	0323
V vednost:		Vredn.:	
Šifra zadeve:		090-94/2014/11	

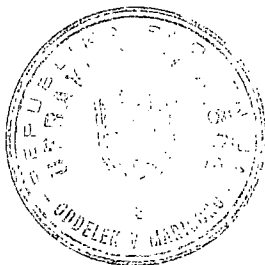
Številka: II U 308/2014
Datum: 23. 6. 2015

Republika Slovenija
Informacijski pooblaščenec
zaloška 59

1000 Ljubljana

ZADEVA: Vrnitev upravnih spisov skupaj s pravnomočno sodno odločbo

V upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka KULTURNO PRIREDITVENI CENTER NARODNI DOM MARIBOR, Ulica kneza Koclja 9, Maribor, ki ga po pooblastilu direktorja Vladimira Rukavina zastopa Odvetniška pisarna Grgurevič, Mlinska ulica 28, Maribor, zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca 090-94/2014/7 z dne 27. 6. 2014, vam v prilogi vračamo upravne spise, ki se nanašajo na zadevo ter pisni odpravek pravnomočne sodne odločbe, izdane v tem upravnem sporu.

Višja sodnica svétnica
Jasna Šegan, l. r.

Po odredbi sodnika

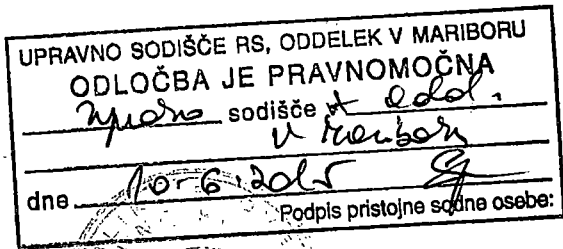
Podpis pristojne sodne osebe:

Priloga:

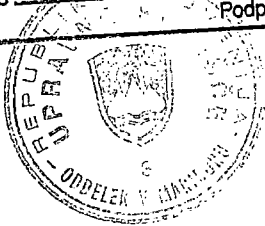
- upravni spisi
- pisni odpravek pravnomočne sodne odločbe

Stran 1 od 1

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Mariboru
Ulica škofa Maksimilijana Držečnika 6, 2000 Maribor
Tel: +386 (0) 2 230 20 30 fax: +386 (0) 2 230 20 48

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Sonja Kočevar kot predsednica ter Jasna Šegan in Violeta Tručl kot članici

ob sodelovanju pravosodne svétnice Mirijam Križevnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: KULTURNO PRIREDITVENI CENTER NARODNI DOM MARIBOR, Ulica kneza Koclja 9, Maribor, ki ga po pooblastilu direktorja Vladimira Rukavina zastopa Odvetniška pisarna Grgurevič, Mlinska ulica 28, Maribor, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca 090-94/2014/7 z dne 27. 6. 2014,

na seji 10. junija 2015

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka ugodila pritožbi Petre Sovdat, novinarki ČZP Večer d.d. iz Maribora in odločbo Kulturno prireditvenega centra Narodni dom Maribor (v nadaljevanju NDMB) odpravila in odločila, da je NDMB dolžan prosilki Petri Sovdat v roku 31 dni od vročitve te odločbe poslati fotokopije najemne pogodbe z dne 1. 3. 2011, sklenjene med KBM Invest d.o.o. (v nadaljevanju KBM) in NDMB, za najem nepremičnine parc. št. 1613 k.o. Maribor Grad. V obrazložitvi izpodbijane odločbe tožena stranka navaja, da je prosilka dne 23. 1. 2014 na NDMB naslovila zahtevo za pridobitev fotokopije najemne pogodbe, ki jo je leta 2011 NDMB podpisal s KBM za Stari radio. NDMB je zahtevo prosilke zavrnil, ker naj bi celotna pogodba predstavljala poslovno skrivnost KBM. KBM je v odgovoru na poziv NDMB izjavil, da ne soglaša z razkritjem zahtevane pogodbe javnosti, razen tega pa bi po mnenju NDMB razkritje pogodbe škodovalo pravnemu postopku, ki zaradi neplačila najemnine teče med tožečo stranko in KBM pred Okrožnim sodiščem v Mariboru. Po prejetju pritožbe novinarki Petre Sovdat, je tožena stranka pozvala KBM, da prijavi stransko udeležbo v postopku in jasno opredeli kateri del zahtevane najemne pogodbe predstavlja poslovno skrivnost družbe ter priloži dokazila o določitvi poslovne skrivnosti oziroma pojasni, kakšna občutna škoda bi družbi nastala kot posledica morebitnega razkritja. KBM je navedel, da najemna pogodba trenutno predstavlja poslovno skrivnost družbe, ker je v teku gospodarski spor opr. št. I Pg 179/2013, v katerem družba toži tožečo stranko na plačilo najemnine za objekt, ki je predmet te pogodbe.
2. Predmet spora v obravnavani zadevi je najemna pogodba sklenjena med KBM in tožečo stranko. Ni sporno, da je tožeča stranka zavezanec za dostop do informacij javnega značaja in da zahtevani dokument izpolnjuje vse kriterije za obstoj informacije javnega značaja, da pa je organ napačno uporabil določbe 2. in 8. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost, v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Po določbi 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) za poslovno skrivnost štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom (t.i. subjektivni kriterij). S tem sklepom morajo biti seznanjeni družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe, ki morajo varovati poslovno skrivnost. Ne glede na to, ali so podatki določeni s sklepi, se za poslovno skrivnost štejejo tudi podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščenca oseba (t.i. objektivni kriterij). Za poslovno skrivnost se ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali drugih poslovnih običajev (tretji odstavek 39. člena ZGD-1). Dokazno breme za

izpoljenost subjektivnega oziroma objektivnega kriterija je po ustaljeni praksi tožene stranke in Upravnega sodišča na subjektu, ki poslovno skrivnost zatrjuje. KBM glede zahtevane najemne pogodbe izpoljenosti subjektivnega kriterija za obstoj poslovne skrivnosti ni niti zatrjeval, medtem ko je obstoj lastne poslovne skrivnosti po objektivnem kriteriju utemeljeval le s tekom pravnega postopka v zvezi z zahtevano najemno pogodbo. Tožena stranka se je z vpogledom v zahtevano najemno pogodbo prepričala, da ta ne vsebuje nobenih podatkov, katerih razkritje bi očitno (in še manj občutno) škodovalo konkurenčnemu položaju KBM na trgu. Za obstoj poslovne skrivnosti po drugem odstavku 39. člena ZGD-1 (objektivni kriterij) morata biti namreč izpolnjeni dve merili: da je potreba po varstvu očitna in bi z razkritjem nastala občutna škoda. Potreba po varstvu je očitna, ko je ali bi lahko bilo vsaki povprečni osebi jasno, da podatek mora biti zaupen že po svoji vsebini, hkrati pa to pomeni, da gre le za tiste podatke, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba. Upoštevati je treba, da so lahko predmet poslovne skrivnosti samo podatki, ki pomenijo konkurenčno prednost podjetja v kakršnem koli pogledu in katerih sporočanje neupravičeni osebi bi škodilo konkurenčnemu položaju podjetja. Ne morejo pa biti kot poslovna skrivnost zajeti podatki, ki ne vplivajo na tržni konkurenčni položaj. Za poslovno skrivnost gre torej takrat, kadar je vsebina nekega dokumenta taka, da razkriva podatke o stanju, delovanju ali načrtovanih aktivnostih gospodarskih subjektov, ki jih zaradi konkurenčnih razlogov (tekma za obstoj na trgu in maksimiranje dobička v razmerju do drugih gospodarskih subjektov) ni dopustno razkrivati tretjim osebam. Označitev podatkov za poslovno skrivnost po objektivnem kriteriju, če zatorej za njihovo varnost družba s pisnim sklepom ni poskrbela že prej, je podvržena preizkusu škodnega testa, saj mora zainteresirani z navedbo in obrazložitvijo preteče škode prikazati, da bi ta zares utegnila nastati. Ne zadošča tako zgolj abstraktno in neobrazloženo sklicevanje na to, da določeni podatek po mnenju podjetja predstavlja njegovo poslovno skrivnost. Po povedanem tožena stranka ugotavlja, da niti KBM niti tožeča stranka z ničemer nista utemeljila niti nista izkazala, zakaj in kako naj bi KBM z razkritjem zahtevanega dokumenta nastala občutna škoda in kakšna bi ta škoda bila.

3. Tožena stranka je z vpogledom v najemno pogodbo ugotovila, da gre za običajno pogodbo o najemu nepremičnine z določbami o višini najemnini ter pravicah in dolžnostih pogodbenih strank, za katero ne glede na potek pravnega postopka ni mogoče trditi, da bi očitno predstavljala poslovno skrivnost, katerekoli od pogodbenih strank, še manj, da bi družbi sploh nastala kakršnakoli škoda, nikakor pa škoda niti ni konkretno preteča. Tožena stranka je pri tem upoštevala tudi dejstvo, da gre nedvomno za podatke o uporabi javnih sredstev (tožeča stranka v pogodbi namreč nastopa kot najemnik), glede porabe javnih sredstev pa se po izrecni določbi 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ dostop ne glede na

5

obstoj poslovne skrivnosti vseeno dovoli (poleg tega se tudi po izrecni določbi tretjega odstavka 39. člena ZGD-1 podatki, ki so po zakonu javni, niti ne morejo določiti za poslovno skrivnost – še toliko manj jih je mogoče šteti za poslovno skrivnost po objektivnem kriteriju).

4. Pri izjemi od prostega dostopa po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ je bistveno, da bi razkritje škodovalo izvedbi postopka – torej ne morebitnim (pravnim ali zgolj ekonomskim) interesom ene od strank postopka, ampak bi razkritje ogrozilo izvedbo določenih dejanj v postopku do takšne mere, da se ne bi mogla izvesti ali bi bila njihova izvedba zaradi razkritja težja oziroma povezana z nesorazmernimi stroški ali težavami. Tako tožena stranka ugotavlja, da je tožeča stranka napačno uporabila pravni predpis, na podlagi katerega je odločila o zahtevi prosilke.

5. Tožeča stranka vlaga tožbo v upravnem sporu. Navaja, da nastopa kot tožena stranka pravnega postopka pred Okrožnim sodiščem v Mariboru opr. št. I Pg 179/2013, v katerem KBM vtožuje 153.375,68 EUR s pp zaradi neizpolnjevanja najemne pogodbe z dne 1. 3. 2011, sklenjene med KBM in tožečo stranko za najem nepremičnine Stari radio. Navaja, da je seznanjena z mnenjem KBM, da gre za poslovno skrivnost ter da bi njeno razkritje s strani tožeče stranke škodovalo interesom KBM in sklenitvi morebitne sodne poravnave. Ugotovljeno je bilo, da je tožeča stranka podpisala najemno pogodbo za potrebe Mestne občine Maribor kot ustanoviteljice, ki je imela interes za prevzem nepremičnine v svojo last, kar izhaja iz vseh listinskih dokazov in nedavnega poročila o opravljenem nadzoru glede nakupa Starega radia. Poudarja, da nima sredstev za plačilo najemnine in ji grozi finančen polom, če bi KBM uspel s svojim zahtevkom. Zato tožeča stranka želi po svojih najboljših močeh vplivati na ugoden razplet pravne zadeve s KBM in skuša doseči ugodno izhodišče za sklenitev poravnave. Med strankama pravnega postopka pred Okrožnim sodiščem v Mariboru v zadevi opr. št. I Pg 179/2013 so v teku intenzivna pogajanja o sklenitvi sodne poravnave in ker KBM ne želi, da se izroči zahtevane listine novinarjem, je tožeča stranka prepričana, da bi njeno ravnanje v nasprotju z željami KBM povzročilo veliko premoženjsko škodo ne samo njej, ampak tudi Mestni občini Maribor kot njeni ustanoviteljici. Tožeča stranka bi v primeru, da ji Mestna občina Maribor ne nameni izrednih sredstev za plačila vtoževanih zneskov, skoraj zagotovo bila prisiljena razglasiti stečaj, sredstev s strani Mestne občine Maribor pa ni pričakovati, saj že za izvedbo največjega festivala Lent v Sloveniji, ki ga organizira tožeča stranka, Mestna občina Maribor zaradi slabe likvidnosti ni bila sposobna zagotoviti zadostnih sredstev. Zato meni, da je s tem izpolnjen objektivni kriterij iz drugega odstavka 39. člena ZGD, kar ob upoštevanju 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ tožeči stranki in KBM daje pravico, da ne predložita listin v zvezi s pravnim postopkom vsaj do zaključka sodnega postopka. Sodišču predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi ter toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih iz svoje odločbe in sodišču predlaga, naj tožbo kot neutemeljeno zavrne. Dodaja, da pa je iz tožničnih navedb jasno, da gre za fiktivni pravni posel, ker je ne le v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji, ampak v konkretnem primeru (javna sredstva) lahko preraste tudi v kršitev zakona.
7. Drugopis odgovora na tožbo tožene stranke je bil posredovan tožeči stranki, tožba je bila posredovana tudi strankama z interesom, to je novinarki Petri Sovdat ter KBM, ki pa nanjo nista odgovorili.
8. Tožba ni utemeljena.
9. Po presoji sodišča je izpodbijani upravni akt pravilen in na zakonu utemeljen iz razlogov, ki so navedeni v izpodbijani odločbi in se sodišče nanje v tej sodbi sklicuje (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1).
10. ZDIJZ ureja postopek, ki vsakomur omogoča dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb (1. člen ZDIJZ). Namen tega zakona je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravic fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ). Kaj je informacija javnega značaja določa 4. člen tega zakona. To je informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali ga pridobil od drugih oseb. Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim in fizičnim osebam (prosilcem). Izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja določa 6. člen ZDIJZ.
11. V obravnavani zadevi ni sporno, da je tožeča stranka zavezanec oziroma organ kot pravi zakon, ki je dolžan posredovati informacije javnega značaja, niti da zahtevane informacije predstavljajo informacije javnega značaja v skladu s 4. členom tega zakona. Tožeča stranka nasprotuje izpodbijani odločbi s trditvijo, da je podana izjema za dostop do informacije javnega značaja iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej da gre za podatke, ki so opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.
12. Pojem poslovne skrivnosti opredeljuje 39. člen Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1). Za poslovno skrivnost se štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom. S tem sklepom morajo biti seznanjeni družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe, ki morajo varovati poslovno

skrivnost (prvi odstavek tega člena). Ne glede na to ali so določeni s sklepi iz prejšnjega odstavka, se za poslovno skrivnost štejejo tudi podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba. Druženiki, delavci, člani organov družbe in druge osebe so odgovorni za izdajo poslovne skrivnosti, če so vedeli ali bi morali vedeti za tako naravo podatkov (drugi odstavek 39. člena ZGD-1). Za poslovno skrivnost se ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali drugih poslovnih običajev (tretji odstavek 39. člena ZGD-1). S pisnim sklepom iz prvega odstavka 39. člena ZGD-1 družba določi način varovanja poslovne skrivnosti in odgovornost oseb, ki morajo varovati poslovno skrivnost. Podatke, ki so poslovna skrivnost družbe morajo varovati tudi osebe zunaj družbe, če so vedeli ali če bi glede na naravo podatka morale vedeti, da je podatek poslovna skrivnost (drugi odstavek 40. člena ZGD-1). Prepovedano je ravnanje, s katerim bi osebe zunaj družbe poskušale v nasprotju z zakonom in voljo družbe pridobiti podatke, ki so poslovna skrivnost družbe (tretji odstavek 40. člena ZGD-1).

13. Tudi po presoji sodišča je odločitev informacijske pooblaščenke, da zahtevani dokument – najemna pogodba ne predstavlja poslovne skrivnosti, in zato ni podana izjema za dostop do informacij javnega značaja iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, pravilna. Sodišče se strinja z zaključkom, da nista podana ne subjektivni in ne objektivni kriterij, ki ju predpisuje 39. člen ZGD-1 na osnovi katerega je mogoče podatke označiti kot poslovno skrivnost. Subjektivni kriterij ni izpolnjen, saj stranka z interesom – KBM ni v danem roku predložila sklepa, s katerim bi predmetne informacije označila kot poslovno skrivnost. Iz prvega odstavka 39. člena ZGD-1 je razvidno, da se lahko podatki določijo za poslovno skrivnost le s sklepom in noben drug način označitve dokumentov za poslovno skrivnost ne pomeni, da je s tem izpolnjen subjektivni kriterij za določitev poslovne skrivnosti.
14. Sodišče se prav tako strinja z ugotovitvijo, da tudi objektivni pogoj iz drugega odstavka 39. člena ZGD-1, po katerem za poslovno skrivnost štejejo tudi podatki za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba, niso podani. Kot izhaja iz te določbe, mora biti okoliščina, da bi z razkritjem podatkov nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba, očitna. Občutno škodo bi morala tožeča stranka konkretno izkazati. Sodišče se strinja z ugotovitvijo v izpodbijani odločbi, da tožeča stranka tudi tega ni izkazala.
15. Navedba tožeče stranke, da je zaradi pravde, ki teče med njo in KBM, ki je stranka najemne pogodbe, katere razkritje se zahteva, in sicer kot najemodajalec in se vodi pred Okrožnim sodiščem v Mariboru opr. št. I Pg 179/2013, podana izjema od razkritja najemne pogodbe, je po presoji sodišča neutemeljena. Kot je bilo že povedano najemna pogodba ni označena kot poslovna skrivnost, prav tako pa tudi

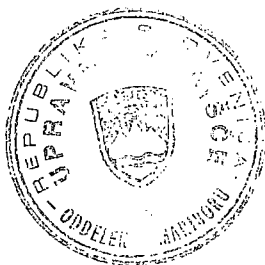
ni izkazana občutna škoda, ki naj bi zaradi razkritja najemne pogodbe nastala. Da sta stranki v sporu, v obravnavanem primeru ni relevantno za odločitev, oziroma ta okoliščina ni podlaga za izjemo po 6. členu ZDIJZ. Tudi tožbene navedbe, da naj bi nerazkritje najemne pogodbe izboljšalo pogajalski položaj za sklenitev poravnave, na odločitev v tem upravnem sporu ne vplivajo. Po podatkih Pg vpisnika Okrožnega sodišča v Mariboru mediacija ni uspela, prav tako do poravnave ni prišlo, razpisan pa je narok za glavno obravnavo. Tudi druge okoliščine, ki jih navaja tožeča stranka v tožbi, zlasti vloga Mestne občine Maribor pri sklenitvi te najemne pogodbe, na odločitev v tem upravnem sporu nimajo vpliva. V tem upravnem sporu se ugotavlja ali so podani pogoji za razkritje najemne pogodbe, za katero je zaprosila prosilka po določbah ZDIJZ, ti pa so po presoji sodišča podani, izjema po 6. členu ZDIJZ pa tudi ni izkazana.

16. Po povedanem je izpodbijana odločba pravilna in na zakonu utemeljena, tožbeni ugovori pa neutemeljeni, zato je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.
17. Odločitev o stroških temelji na določbi tretjega odstavka 25. člena ZUS-1. Ker je sodišče tožbi ugodilo in v upravnem sporu izpodbijani upravni akt odpravilo, je tožeča stranka glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve v upravnem sporu upravičena do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku skladno s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu.

PRAVNI POUK

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 10. junij 2015

Predsednica senata:

Sonja Kočevar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojne sodne osebe: